

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Pesthy Mária pártfogó ügyvéd (7100 Szekszárd, Széchenyi utca 21.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. rendű és **II.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) II. rendű felpereseknek - a dr. Kamarás Judit jogtanácsos által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) alperes ellen 18.368.984 forint kártérítés és járulékai megfizetése iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Hergert Ibolya jogtanácsos által képviselt beavatkozó neve (címe) beavatkozott - a Baranya Megyei Bíróság 2008. április 4. napján kelt 9.P.21.548/2004/124. számú ítélete ellen a felperesek által 128. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja azzal, hogy az alperes és a beavatkozó javára megítélt elsőfokú perköltség viselésére az I. és II. rendű felperes egyetemlegesen köteles.

Kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint, a beavatkozónak pedig 150.000 (egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a felperesek 100 %-ban pervesztesek lettek, a felpereseket képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesek 2002-ben vásárolták meg a p-i 00000/2. helyrajzi szám alatt felvett P, M út 00. szám alatti családi házas ingatlant. A házba a vételt követően nem

költöztek be, mert az ingatlan bővítését tervezték. A perbeli ingatlan tekintetében 2002. augusztus 5. napján jött létre közüzemi szerződés a felperesek és az alperes között. A tetőtér bővítéshez a felperesek az építési hatóságtól 2003. április 10-én kaptak engedélyt. Az építkezéshez szükséges bankhiteligényléshez a felperesek 2003. június 28-án az OTP Jelzálogbank Rt. hiteligénylésre szolgáló formanyomtatványát kitöltötték.

Az I. rendű felperes 2003. május 29-én észlelte, hogy az ingatlan alagsorában elhelyezett vízmérő óra előtt egy 20 mm átmérőjű vízbekötő vezeték megrepedése miatt nagy mennyiségű víz folyt el. Az alperes helyszínre érkezett dolgozója a bekötővezeték szakaszt elzárta, az alperes képviselője 2003. június 12. napján helyszíni szemlén rögzítette a csőtörés következtében az épület falain keletkezett repedéseket. Az alperes a csőtöréssel kapcsolatos károkért fennálló felelősségét elismerte és a felperest a kárrendezés lebonyolítása érdekében a beavatkozóhoz irányította. A beavatkozó műszaki szakértője 2003. július 9. és 2003. augusztus 24. napján tartott helyszíni szemlét. 2003. júliusában a felperesek az alperes egyetértésével Cs.A. szakértőt kértek fel az épületben keletkezett károk felmérésére. A szakértő megállapította, hogy az épület teherhordó szerkezeteinek állapota nem volt veszélyes, azonban az esetleges alapozás megerősítés szükségességének tisztázására, a továbbépítés és az átalakítás lehetőségeinek biztosítására talajmechanikai feltárás szükséges. A talajmechanikai vizsgálatot a felek egyetértésével dr. B.F. szakértő végezte el, aki 2003. decemberében kelt szakvéleményében megállapította, hogy a víz a mészkőtörmeléken talajban elszivárgott, emiatt épületkárt okozó relatív süllyedések keletkeztek. Alaptörés veszélye a kismélységű alapok ellenére nem lépett fel, az alapok alatti talaj lassan visszanyeri eredeti fizikai állapotát.

A felperesek 2004. tavaszán, az alperes hozzájárulása nélkül, felkérték a D. Kft-t a perbeli ingatlan statikai állapotfelmérésére. A cég részéről eljáró szakértő azt állapította meg, hogy az alaptestek teljes keresztmetszetben átrepedtek, a teherhordó falak az eredeti állapotukhoz képest kedvezőtlenebb állékonyságúak, az épület 2004. tavaszi állapotában bővítésre (tetőtér beépítésre) nem alkalmas.

A beavatkozó 2004. októberében tájékoztatta a felpereseket arról, hogy az épületben keletkezett károk elszámolása tekintetében 2004. évi árszinten 456.648 forint, szakértői költségként Cs.A. és dr. B.F. szakértő díjának figyelembevételével 160.000 forint kifizetését javasolja, ezek együttes összege 616.648 forint, amely az alperes önrésznél van. Az alperes a beavatkozó elszámolása alapján a fenti összeget a felperesek felé megfizette.

A felperesek tulajdonában lévő ingatlanon álló mintegy 50 éves épület a vízkár előtt sem jelentett magas építészeti értéket, de alkalmas volt a tervezett ráépítés elviselésére. A vízkárral összefüggésben fellépő épületmozgás hatására az ingatlan falain repedések jelentek meg. A vízkár következtében átázott talaj 2003. végére konszolidálódott és visszanyerte a káresemény előtti teherbírását. Az épületben keletkezett károk helyreállításának módja a repedések kijavítása, amelynek költsége

2006. márciusi árakon számolva bruttó 443.400 forint volt. A javítások elvégzését követően az épület rendeltetésszerűen, korlátozás nélkül használható, értékcsökkenés a káreseménnyel összefüggésben nem marad fenn. A javítási munkák elvégzését követően a tervezett bővítési munkáknak nincs akadálya. A vízkár a perbeli épületnek a bővítmény fogadására, illetve a többletterhek viselésére való alkalmasságán nem változtatott.

Az alperes a per folyamán a T. utcai fővezeték nyomvonalán a közterület alatti bekötővezetéseket eltávolította, új bekötővezeték elhelyezésére azonban a perbeli ingatlan tekintetében még nem került sor.

A felperesek többször módosított keresetükben kérték, hogy kötelezze a bíróság az alperest összesen 9.500.000 forint kártérítés és perköltség megfizetésére. Előadták, hogy a vízkárral okozati összefüggésben az épület alapjának megerősítése szükséges, amelynek költsége 4.500.000 forint, az épületben keletkezett egyéb károkkal kapcsolatosan 2.000.000 forint általános kártérítési igényt terjesztettek elő. Kérték továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek, személyiségi jogaik megsértése miatt személyenként 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és kötelezze az alperest általános kártérítésként 1.000.000 forint megfizetésére a hitelkamatok 2003. óta bekövetkezett kedvezőtlen változásaiból eredő káruk megtérítése címén. Kérték, hogy kötelezze a bíróság az alperest a bekötővezeték és vízmérő óra cseréjére is.

Az alperes a bekötővezeték és vízmérő cseréjére vonatkozó részt meghaladóan a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a csőtöréssel okozati összefüggésben keletkezett felperesi károkért már helytállt. A beavatkozó a meghatározott cselekményre kötelezés körében nyilatkozatot nem tett, egyebekben a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy a P, M út 00. szám alatti ingatlan bekötési vízmérőjének, valamint bekötővezetékének cseréjével a perbeli ingatlan vízszolgáltatását állítsa helyre. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 442.200 forint, a beavatkozónak 472.800 forint részperköltséget, kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 21.000 forint eljárási részilletéket.

A perben az elsőfokú bíróság a felperesek által előterjesztett indítványok alapján igazságügyi szakértői bizonyítást folytatott le. A perben felmerült szakkérdések megválaszolására M.A. igazságügyi műszaki szakértőt rendelte ki, a szakértő által készített szakértői vélemény aggályos voltára tekintettel azonban a felperesek indítványára más szakértőt - az É. Kft-t - rendelt ki, amelynek képviselőjében dr. K.P. szakértő adott szakvéleményt.

A M.A. és dr. K.P. szakértők által készített szakértői véleményekben rejlő ellentétek feloldására a felperesek indítványára ezt követően az elsőfokú bíróság kirendelte az I. Intézetek Sz-i Intézetét, amely intézet részéről dr. V.-é dr. D.Zs. igazságügyi szakértő terjesztette elő szakvéleményét. Az eljáró szakértő a felperesek

észrevételei nyomán szakértői véleményét módosította és dr. K.P. szakértő véleményével összhangban azt állapította meg, hogy amennyiben a perbeli épület a vízkár előtt alkalmas volt a többletterhek viselésére, akkor most is az, így az alap megerősítésére a perbeli vízkárral okozati összefüggésben nincs szükség. A javítási költségek összegét ugyancsak dr. K.P. szakvéleményében rögzítettekkel összhangban állapította meg, azzal, hogy a kijavítást követően értékcsökkenés nem áll fenn.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az épületkárok tekintetében előterjesztett kártérítési igényt elutasította, megállapítva, hogy a csőtöréssel összefüggésben keletkezett épületkárokat az alperes a pert megelőzően a felperesek részére megtérítette.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság a személyhez fűződő jogok megsértése miatt előterjesztett kártérítési igényt is, megállapítva, hogy 2003. decemberében az épület konszolidációja a beszerzett szakértői vélemények alapján befejeződött, az épület nem volt életveszélyes, így a felperesek az épületbe beköltözhetnek volna. A bővítés elvégzéséhez a perben beszerzett szakértői vélemények alapján az alap megerősítése nem szükséges, így az épületbővítés elhalasztása miatt a felperesek személyét ért esetleges sérelem az alperesi felelősségi körbe tartozó káreseménnyel nincs okozati összefüggésben.

Ugyancsak alaptalannak találta a kamatváltozással kapcsolatban igényelt általános kártérítés megfizetése iránti keresetet, megállapítva, hogy az ilyen módon előterjesztett kártérítési igény tényleges hitelfelvétel hiányában idő előtti.

Az alperes elismerése alapján kötelezte az alperest a T. utcai törzshálózattól a perbeli ingatlanon található vízmérő óráig tartó bekötővezeték és a vízmérő óra cseréjére.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és az alperes módosított kereset szerinti marasztalása iránt a felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló igazságügyi műszaki szakértői véleményeket és egyéb bizonyítékokat tévesen értékelte és ebből téves következtetés levonásával hozta meg jogszabálysértő ítéletét.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében azt állapította meg, hogy a szegedi intézet szakvéleménye teljes mértékben megegyezik dr. K.P. szakvéleményével. Változatlanul állították, hogy az épület, illetőleg az általa konszolidációja nem zárul le, az alap és az alaptalaj teherbírása bizonytalan, az épület megerősítése szükséges.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság döntése alapjául elfogadta a szegedi intézet részéről eljáró dr. V-né dr. D.Zs. igazságügyi szakértő szakvéleményét, aki megállapításait téves számadatokra és az alperes valamint a beavatkozó által készített, az alperesi érdekeknek megfelelően dátumozott fotókra alapozta.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a felperesek által a D. Kft.-től beszerzett szakértői vélemény szakértői költségének megtérítésére vonatkozó

igényüket, az épületgépész és a pszichológus szakértői bizonyításra vonatkozó indítványukat. Kifogásolták, hogy a felperesek indítványa ellenére az elsőfokú bíróság nem rendelte el a perbeli szakvélemények felülvizsgálatát, álláspontjuk szerint ugyanis a perben három olyan igazságügyi szakértői vélemény áll rendelkezésre, amelyek egymással is ellentétesek. Mindezeket a bizonyítási indítványaikat, valamint az alperesi fotók dátumának hitelességét meghatározó igazságügyi szakértő illetőleg ingatlanforgalmi szakértő kirendelésére vonatkozó indítványukat változatlanul fenntartották.

Az alperes és a beavatkozó ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

A felperesek által előterjesztett fellebbezés a felperesek elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontjához képest új momentumra nem hivatkozik, az ott felhozott, a szakértői vélemények megállapításait vitató hivatkozásaira az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása minden vitatott körülmény tekintetében külön is kitért, az elsőfokú bíróság ítéletében felhozott indokokkal a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

A bizonyítékok okszerű mérlegelésével megállapított helyes tényállás alapján érdemben helyes jogi következtetés levonásával hozta meg az elsőfokú bíróság ítéleti döntését is, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) és Pp.254.§-ának (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló igazságügyi műszaki szakértői vélemények megállapításait okszerűen és helyesen mérlegelte, azok alapján a tényállást helyesen és teljeskörűen állapította meg, ezért a felperesek által a fellebbezésben előterjesztett további bizonyítási indítványok teljesítését a másodfokú bíróság is szükségtelennek tartotta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a pereszes felperesek helyett a „felperest” kötelezte az alperes és a beavatkozó javára elsőfokú perköltség viselésére, ezért e tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét kiegészítette.

Az alaptalanul fellebbező felperesek perköltséget nem igényelhetnek és a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján viselni tartoznak a beavatkozó és az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperesek személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2008. október 16.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró